

דברי תורה



פרשת כי תשא - פורים תשפ"ה

גליון תפח

פרנס החודש

הגליון נענדב ע"י הנגיד המפורא, הודח צדקה וחסד, לכו ער לכל דבר שבקדושה ה"ה

הרה"ח ר' שלמה צבי שפיטץ שליט"א

לעילוי נשמתו המפורא של כבוד קדושת רבינו הגדול, מרא דכולי תלמודא, עמוד התורה, רבב ישראל ופרשיו מרן רבינו יחזקאל בן הגה"צ ר' יצחק אייזיק זצוק"ל

נלב"ע ביום כ"ג לחודש אדר שנת תשפ"א לפ"ק ולעילוי נשמת אביו

הרה"ח מוה"ר ישעי' ב"ר שלום יהודה ז"ל שפיטץ

נלב"ע ט"ו אדר תשפ"ג

ומות רבינו הגדול ז"ע יין בעדו להתברך בכל מלאכות לבו לטובה, ובכל אשר יפנה יצילת, ויתברך בכל מילי מיטתו, מתוך בריית נפא ודורא מעילא לאורן ימים ועמים טובות, עז ביאת מלא נזק בב"א

דבר הכתבים

דברי תורה · תשובות · בירורי הלכה · מכתבים · הסכמות · המלצות

שנכתבו ונרשמו בכת"ק של כ"ק רבינו הגאב"ד זצוק"ל

· צח ·

רשימת כת"י בסמך שאין אומרים תחנון בשיתסר ושיבסר דאדר

ב"ה

לענין מה שיש נהגו שלא לומר נפילת אפים גם בשיתסר ושיבסר, על סמך שאמרו בגמרא (מגילה ב' ע"א) ואימא שיתסר ושיבסר, וכבר דחו זה בחזקת יד, איך ס"ד דעל הוי אמניא של גמרא יהי' עבור זה יומא דפגרא שלא לומר נפילת אפים, עיי' (נמוקי או"ח) [שער יששכר (חודש אדר, מאמר ימי ששון, אות ע"ד)], אך מצאתי בשו"ת כוכב מיעקב, בהגהות על ירושלמי (מס' מגילה), שמביא שבמגלת תענית (פרק י"ב) מצינו ששיבסר ושיתסר הי' ימים טובים, שכן הוא בירושלמי (מגילה פ"א ה"ד).

ואף שבטלה מגלת תענית מ"מ הי' עכ"פ פעם ימים טובים.

ולענין נראה ליישב הסמך שאין אומרים, מפני דאיתא בגמ' ואימא שיתסר ושיבסר, | המשך בעמ' ב'

נא שלא לעיין בהגליון בשעת התפלה וקריאת התורה וחזרת הש"ץ כמבואר בשו"ע

דבר תורה

דברות קודש מאת כ"ק מרן רבינו הגאב"ד זצוק"ל

בגמ' לכולהו אית לי' פירכא לבר מדשמואל דלית לי' פירכא, ואפש"ל דכל הלימודים של האמוראים שם הוא דבר שהיה כבר ומאי דהוה הוה, וזה הכונה אית לי' פירכא היינו שהוא מופרך ואינו נוגע עוד שהעבר אין ואין לזה ענין שעל כן צריך לעשות פורים, אבל שמואל אומר קימו למעלה מה שקבלו למטה, דלמטה קבלו מתנות לאבינוים ומשלוח מנות ושמחת פורים וקבלת התורה, שקיים דברים אלו אינו דבר שהיה כבר ואינו, אלא לית ליה פירכא שהוא דבר הקיים לעד ולעולם והמה נזכרים ונעשים בכל דור ודור, וקבלו עליהם ועל זרעם להיות עושים את ימי הפורים האלה בכל שנה ושנה שיהי' ימי הפורים קיימים לעולם ויהי' אור ישראל לעולם.

עוד נוכל לומר לכולהו אית לי' פירכא לבר מדשמואל דאמר קימו למעלה מה שקבלו למטה, דמה שקבלו בני ישראל עליהם למטה אי אפשר למיפרך, כי מה שבנ"י האבן זיך אויסגעבעטן אין אנגעווינטשן דבר זה יש לו קיום לעולם וזכרם לא יסוף מזרעם, ולית לי' פירכא שאין לשום אחד כח לבטל זאת, אחר דקימו למעלה מה שקבלו למטה, הקב"ה יעזור שהכל יקיים מתוך נחת ושמחה אמן ואמן.

והעיר שושן צהלה ושמחה, איתא דשושן היתה מוקפת חומה וירושלים לא הי' לו חומה באותה שעה, ודרשו בגמ' (ערכין לב) אשר לו חומה אע"פ שאין לו עכשיו חומה, שחומת ירושלים מרמו על תוקף הקדושה דהדר קבלה באהבה שדבר זה אינו בטל לעולם, ובכל מקום ומקום שגולין ישראל שכניה גולה עמהם וקדושת ציון וחומות ירושלים חופפת עליהם לשמרם ולהצילם מכל פגעי הסט"א, דכתיב על חומתין ירושלים הפקדתי שומרים כל היום וכל הלילה, שכל מקום ומקום בגלות שממשיכים לשם קדושת חומות ירושלים אזי הוא ליהודים היתה אורה ושמחה והעיר שושן צהלה ושמחה, וכן יהי' לעתיד לבוא במהרה, השתא הכא נבוכה אבל לשנה הבאה צהלה ושמחה, ונזכה לאכול מן הזבחים ומן הפסחים בבנין בית המקדש בקרוב אמן ואמן.

כתוב הרצים רכבי הרכש האחשתרנים יצאו דחופים בדבר המלך וגו' ומרדכי יצא וגו' והעיר שושן צהלה ושמחה, ליהודים היתה אורה ושמחה ושושן ויקר. יל"ד מהו העיר שושן ומהו ליהודים וגו', דאין לומר דהעיר שושן כולל גם היהודים שהרי אח"כ אמר ליהודים ומשמע שהם כולל גם, וצריך להבין מי הוא העיר שושן. וקודם לכן כתוב (אסתר א) ויסר המלך את טבעתו וגו' והמלך והמן יטבו לשותת והעיר שושן נבוכה, ומרדכי ידע את כל אשר נעשה וגו', ויש להבין דמשמע דרק מרדכי ידע את כל אשר נעשה, ואפילו אסתר לא ידעה, וא"כ מהו שאמר והעיר שושן נבוכה

בעת סעודת משתה היין פורים תשע"א

מחייב אינשי לבסומי בפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי, (מגילה ו ע"ב). יל"פ, כשכלל ישראל נמצאים בצרת הגלות ה"י אזי העסק הוא בין ברוך מרדכי לארור המן, אבל כשהקב"ה מביא ישועה לישראל אזי נפטרים מכל הצרות ואין עוד שייכות לארור המן ולברוך מרדכי, ומחייב אינשי לבסומי בפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי, דבפורים ממשכים ומעוררים דרגה של עד דלא ידע מ'זאל נישט וויסן פון א ארור המן וברוך מרדכי, נאר ס'זאל שוין זיין די ישועה פאר כלל ישראל שזה הוא הישועה של השי"ת, לבסומי עד דלא ידע דאע"פ שאינו יודע כלום שהוא במצב האין שנראה ג"כ נזכה שיהי' הישועה, שיוכל לבשר בשורות טובות ישועות ונחמות.

סעודת שושן פורים

הרצים רכבי הרכש וגו' והדת ניתנה בשושן, ומרדכי יצא מלפני המלך וגו' והעיר שושן צהלה ושמחה, ליהודים היתה אורה ושמחה ושושן ויקר.

בגמ' חייב אדם לבסומי בפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי, והוא פלא.

בגמ' מגילה (ד) אסתר ברוח הקודש נאמרה ומביא כמה לימודים לזה, אמר שמואל אי הואי התם הוה אמינא מלתא דעדיפא מכולהו שנאמר קימו וקבלו, קימו למעלה מה שקיבלו למטה, אמר רבא לכולהו אית להו פירכא לבר מדשמואל דלית ליה פירכא, והוא פלא.

ואפש"ל כי הנה הענין של לבסומי בפוריא עד דלא ידע צ"ב דמה הוא החסרון שיועד החילוק בין ארור המן לברוך מרדכי, וי"ל הענין, שיש פעמים שהאדם זוכה לבחינת 'ברוך מרדכי' שהקב"ה שולח לו אחד שנותן לו סכום הגון עשרת אלפים לחתונת בנו ומגיע לו מי שברך על שעזר לו, ויש פעמים שבא לו בחי' של 'ארור המן' דגרמו לו הזיק במיסיים וכדו' ואבד ממון רב והוא בחי' ארור המן, אלא שכל נוצר במקום שחסר לישראל ברכת ה', דאז בא להם ארור המן המזיק ונצרך לברוך מרדכי שיעזור לו וישיעו, אבל אם זוכין ישראל למצב של ישא ברכה מאת ה' וצדקה מאלקי ישעו, אז אין צריך לומר ברוך מרדכי וארור המן, שלא בשביל מרדכי מגיע הישועה אלא כל הברכה והישועה הוא ממתנת ברכת ה' בלבד, ועי' מודים ואומרים יהי שם ה' מבורך מעתה ועד עולם. בפורים הוא הזמן שכלל ישראל נתקשרים בהשי"ת וברכת ה' שורה עליהם, וחייב אינשי לבסומי עד דלא ידע וכו', שלא יהי' צריך לומר ברוך מרדכי וארור המן, רק יהי' בחי' של ישא ברכה מאת ה' וצדקה מאלקי ישעו, שיקבלו הברכה מן השמים ויכולו לברך להשי"ת בלבד.

דבר התשובה

שו"ת בע"פ משלחנו של כ"ק מרן רבינו הגאב"ד זצוק"ל

תקנה. שאלה: עומד באמצע פסוקי דזמרה אחר ברוך שאמר, ונזכר שלא בירך ברכות התורה קודם התפלה, אם יברך במקום שהוא, או יברך אחר שמו"ע.

תשובה: יברך במקום שהוא. ואף אם לא אמר עדיין ברכת אלקי נשמה יאמרו אז, כי אחר שמו"ע שוב לא יוכל לברך כיון שכבר יצא בברכת מחיה מתים.

תקנה. שאלה: בהעברת הסדרה שנים מקרא ואחד תרגום, אם יש לצאת המקרא פעם חזרה בשמיעת קריאת התורה.

תשובה: יש שסמכו לקרוא ביחד עם הבעל קורא, אבל לדידי לא ניחא לי ליעץ כן, כי ע"ז אינו שומע הקריאה כדבעיא.

ביאורים ובירורים מבני הגה"צ אבד"ק בית יחזקאל שליט"א

א. כן מבואר בהדיא במשנ"ב (סימן נ"א סק"ט), וכתב דיש לומר אף הפסוקים שנהגין לומר אח"כ. והטעם לפי המבואר סימן מ"ו (סעיף ט), דלא יקרא פסוקים קודם ברכת התורה, אף דרך תחנונים, ושם במשנ"ב (סקכ"ו) בשם הפוסקים, דאנן נקטינן, דאין לומר אפילו דרך תחנונים, ובפרט דרך שירה וזמרה לומר קאפיתלך שלימים, דצריך לברך ברכת התורה, [ומה שכתב המשנ"ב, דיאמר הפוסקים ג"כ, כנראה שחשש להשיטה המבואר סימן מ"ו, דאין צריך לזה ברכת התורה, ונמצא דאינו לומר מיד אחר ברכת התורה, ובכל צורך רב מפסיקין בפסוקי דזמרה].

ב. וימתין במקום דסליק עניאי, היינו בסוף קאפיתל, כמבואר במשנ"ב (סק"ו) לענין עניית אונים, ובביה"ל (ד"ה צריך) לענין ברכת אשר יצר, וצ"ע אם אמרינן, דמ"מ ימתין עד אחר ישתבח, כיון דלכתחלה צריך שיברך אלקי נשמה מיד בקומה (כמבואר ריש סימן מ"ח), וכל שסמך לו עדיף, וגם דחיישינן שמא ישכח, כמו שכתב עד השתא.

ג. כמבואר במשנ"ב (סימן נ"ב סק"א, וסק"ט) בשם הפר"ח, ואף שהרבה פוסקים חולקים על זה כמבואר (שם), ועיין שם בביה"ל (ד"ה ומכל מקום), עכ"פ מבואר שם, דלכתחלה בודאי יצא מידי ספק, ועל כן יברך במקומם.

ד. דהיינו דלצאת בשמיעה, בודאי לא ניחא לצאת חיוב שמו"ת, וכמבואר בפוסקים (מג"א סימן רפ"ה סק"ח, ובפרמ"ג שם), דלכתחלה אמרינן דחיוב שמו"ת הוא, לקרות דווקא ולא לשמוע, וכדביאר בשו"ע"ה (סימן רפ"ה סעיף ח), ובשו"ת מהר"י ברונא (סימן ק"ג) כתב, ששאלו את המהר"י וייל אם יוצא כה"ג, והשיב דלא יצא עיי"ש והובא בכה"ח (אות ב), ועוד טעם כתבו, כיון דאי אפשר לכיון השמיעה בטוב כמבואר בשו"ע"ה (שם) ובמחמ"ש (שם) מהא דסימן נ"ט (סעיף ד) דיאמרו עם הש"ץ, ובסימן קפ"ג (סעיף ט) לענין ברכת המזון, וא"כ במה דיש חיוב לקרות חיישינן שלא ישמע בטוב, ובפרט קריאת התורה שהוא ארוכה. ובפרט בזמנינו דאמרינן כן, דאנו נוהגין דאינן יוצאים בשמיעה ברוב ברכות, כיון דקשה לצמצם עצמן לשמיעת כל מלה מלה, א"כ בודאי אינו נכון לצאת בשמיעה, וכן מבואר בספר יוסף אומץ (סימן תקנ"ט) וז"ל, ואל יניח הקריאה פעם אחר על החזן, דאז צריך לשתוק מבלי קריאה, ובקל יחשוב מחשבות חוץ, בקריאת פסוק אחד או מלה אחת לפחות, ואינה יוצא בה ידי קריאה וכו' עיי"ש, ורק בשעה"ד כשאי אפשר סמכין על זה.

אבל מ"מ יש כמה אחרונים שסמכו לקרות בעצמו, והנה באופן שאינו מכיון לקרות עם הבעל קורא מלה במלה, כבר

המשך דבר הכתבים

דלכאורה איך אפשר לומר על ימים שאז יהא זמן הקריאה, וכי שייך לקבוע על ימים שאינם ראויין לימים טובים [שאין בהם זכר למעשה הנס או הארת הנס], [והלא] כבר כתבו דלדחות תענית או יו"ט לא שייך רק ליום שהוא ג"כ מסוגל לזה, כגון תשעה באב בעשירי, שגם בעשירי נשרף, וכדומה לזה. ומשום דקאמר הגמ' ואימא שיתסר ושיבסר על כרחך משום דימים אלו יש בהן ג"כ עדיין מהארת הנס ומשו"ה הקשה כן בס"ד, ולולא זה לא הי' שום הו"א להקשות לשיבסר ושיבסר.

ויש לדייק כן מדנחית לומר היום שיתסר ושיבסר ולא קאמר 'ואימא באחד משאר הימים', משמע דדייקא שיתסר ושיבסר יש להקשות משום דעדיין שייך בו הארת הנס, כנלענ"ד.

(סימן קמ"ו), והעיקר לידע הענין, דהחיוב הוא שמיעה, על כן לא חששו שלא ישמע ממש כל מלה ומלה, רק דהעיקר דכיון עם הבעל קורא, [ועיין מה שכתב מרן זצ"ל בספר דברי הפורים (בהלכות סימן ח הערה א) לענין מגילה לנשים, דכיון דאינן חייבות רק בשמיעה, א"כ יש לימוד זכות מה דאינן שומעין כל מלה ומלה עיי"ש, ובקריאת התורה ודאי כן], ולא חיישינן לזה רק בצריך לשמוע הכל בלי חסרון, ועל כן העירתי בזה על המבואר בשו"ת מנחת אלעזר (ח"ב סימן א' אות ו) דהצריך להידור מצוה, לענין פרשת זכור, שכל אחד ואחד יאמר עם הבעל קורא פרשת זכור בלחש עיי"ש טעמו, ולפי הנ"ל דברי המנחת אלעזר צ"ע, ועיין בפרמ"ג (סימן תרצ"א סק"ו) דמדריק מלשון המחבר (סימן קמ"ו) דבפרשת זכור, צריך לכונן ולשמוע מש"ץ ולא לקרות בעצמו עיי"ש, וזה דלא כדברי המנח"א, ושם בפרמ"ג דאף בלחשיה וקול דממה דקה דליכא חשש מהשומעים, מ"מ איכא חשש משום שהקורא לא יכין, וא"כ גם לומר מלה במלה יש לחוש בזה, ועל כן צ"ע לנוהג כן בשעת הקריאה, וכנראה דהמנח"א נקט דכשאומר מלה במלה ממש עם הש"ץ אין חשש, ומ"מ אכתי יש לקיים דברי המנח"א, שלא בזמן הקריאה בתורה, דהרי לשיטת הרמב"ן זמנו בכל פעם, וכמו שכתב במנח"א (שם) דמי שאומר הזכירות בכל יום, אין צריך לזה עיי"ש.

ה. דהיינו דרך מי שיוודע ברור, דיוכל לכונן לומר מלה במלה בלחש ביחד עם הבעל קורא, כתבו הפוסקים דשפיר עבדי, ולאוו כל אחד יכול לכונן ולצמצם כן, ובפרט כשהבעל קורא הוא מהממהרים, ואתאי דאינו מכיון קריאתו כלל עם הבעל קורא לשמוע ממנו, ושוב אינו יוצא בשמיעת בקריאת התורה, ועל בודאי המוכרח שיקרא חיוב השמו"ת בפני עצמו, ובפרט למה דמשמע בשלה"ק (נר מצוה אות ט"ו) דודאי העדיף ביותר שישתוק וישמע, וז"ל: ובשעת קריאת התורה בצבור, אונזי יהיו לספר תורה לשמע השליח צבור מה שקורא מהתורה, והוא ישתק, רק ישמע ויתכונן. ומה שאמרו יישרים עם הצבור, לא שיקרא עם הצבור, דהיינו עם השליח צבור, תרגום עם הצבור ע"כ. מבואר דישמע וישתוק, ובספר שבילי דוד (סימן תפ"ה) הביא מהוזה"ק, שכתב הב"י סימן קמ"א, דלהוי שתקן ושמעין מלה מפומי, כאילו קבלין ליה האי שעתא מטורא דסיני, וגם במטה משה (שם) מסיק וז"ל: אבל השותקים ומקשיבים לקול הש"צ, עליהם נאמר לו הקשבת למצותי והיה כנהר שלומך עיי"ש.

דבר הלכה

בסקי הלכה למעשה מלוקטים מכל ספרי דבי רב כ"ק מרן רבינו זצ"ל

דיני פורים דמוקפין שחל בשבת (פורים המשולש)

סעודת פורים נדחה ליום ראשון וגדר חיובו

א. פורים דמוקפין שחל להיות בשבת, עושין הסעודה ביום ראשון, ט"ז אדר".

ב. סעודה זו שעושין ביום ראשון אינו בגדר עצם החיוב של סעודת יום ט"ו, אלא הוא רק בתורת תשלומין להחייב שהיה ביום ט"ו.

קטן שהגדיל בט"ז אדר

ג. לפיכך, קטן שהגדיל בט"ז, אינו מחויב מעיקר הדין בסעודת פורים שעושין ביום ראשון כמו גדול שהגיע לשנים.

תענית קבוע ביום פורים המשולש

ד. בן כרך [וכש"כ בן עיר] שיש לו תענית קבוע בט"ז אדר, כגון שמת בו אביו או רבו, וחל פורים דמוקפין בשבת, שהמוקפים עושין הסעודה ביום ראשון שהוא ט"ז, נראה דצריך להתענות ביום זה, ומ"מ צ"ע בזה למעשה.

תענית יום החופה ביום פורים המשולש

ה. חתן בן כרך ויום חופתו ביום ראשון, אינו מתענה תענית יום החופה, מפני שמחויב בסעודת פורים [ומ"מ עד זמן מנחה גדולה יכול להתענות], אבל חתן בן עיר יכול להתענות ביום זה.

א. כמו שפסק השו"ע (או"ח סי' תרפ"ו). והטעם כתב הר"ן (מגילה ג.) בשם הירושלמי (פ"א ה"ד) משום דכתיב (אסתר ט, כב) 'לעשות אותם ימי משה' ומשם 'לפוקי שבת דממילא הוי שמחה. ואין לומר דהטעם הוא משום דכיון דמצות משלוח מנות מיגרר גריר עם מצות סעודת פורים [כפי שביאר בשו"ת הרלב"ח סי' לה] ואכן לדעתו גם משלוח מנות עושין בשבת] ואי נימא דהסעודה בשבת א"כ גם משלוח מנות בשבת, וא"כ איכא למיחש שמא יעבירו ד"א ברשות הרבים, זה אינו, דהא עיקר מצות משלוח מנות הוא ע"י שליח דוקא, ובשליח לא שייך למיגרר שמא יעביירו, חידא משום שהשליח אינו בהול כיון דלאו מצוה דידיה הוא, ועוד שהשליח יזכירו, ואם ישלחנו ע"י קטן או נכרי הרי ליכא בזה איסור דאורייתא (עמק התשובה ח"ו סי' רצג, דבי הפורים מדור התשובה סי' כג). [ועי' עוד בעמק התשובה (ח"ו סי' שא) מש"כ רבינו ליישב דעת הירושלמי ופסק השו"ע באריכות, ודלא כדעת תשו' מהרלב"ח הנוכח].

ב. דכל שהוא ראוי לדבר באותו היום אלא שנדחה מפני איזה סיבה, הרי היום שהודחה לו בגדר תשלומין, וא"כ סעודת פורים דוודאי היה ראוי להיות בשבת, אלא שנדחה ליום ראשון מטעם דבעינן עשיה של שמחה ושבת הוי שמחה ממילא (עי' הערה ה"ג), בוודאי הוי רק בגדר תשלומין (עמק התשובה ח"ב סי' מג, ד"ה והנה).

ג. (עמק התשובה ח"ג סי' מג).

ד. דתענית ביום שמת בו אביו או רבו הוי תענית קבוע ומצוה כמבואר ברמ"א (י"ד סי' תב סי"ב), ואין תענית זה נדחה אלא בימים האסורים בתענית מדינא דגמרא כמו חנוכה ופורים כמבואר בשו"ע (או"ח סי' תקע ס"א), אבל סעודת יום ראשון שאינו אלא יו"ט נדחה, כיון דתענית זה קבוע דוחה הו"ט שנדחה ממקומו. ויש ללמוד דין זה מדין ט"ב שחל בשבת ונדחה ליום ראשון דקיי"ל (או"ח סי' תקט"ט) דבעל ברית אינו משלים תעניתו מפני שיו"ט שלו הוא, וכמו שט"ב הנדחה הו"ט שלו דוחה אותו כיון שכבר נדחה, הו"ט פורים הנדחה התענית שלו דוחה אותו כיון שכבר נדחה, דמאי שנא (עמק התשובה ח"ב סי' סג, דברי הפורים מדור התשובה סי' כז).

ה. כמו שמבואר בשו"ע (סי' תקט"ט) לענין בעל ברית בט"ב הנדחה, דאפ"ה מותר להתענות עד זמן מנחה גדולה (עמק התשובה ח"ב סי' סג, דברי הפורים מדור התשובה סי' כז).

ו. דתענית חתן וכלה אינו מדין התלמוד אלא שנהגו כן כמ"ש הרמ"א (אה"ע סי' סא ס"א) ויש מקומות שלא נהגו כן כמ"ש המג"א (סי' תקנ"א סוף סק"א), משו"ה לחתן בן כרך נדחה אצלו התענית מפני מצות הסעודה, דלא גרע מיום חמשה עשר באב וחמשה עשר בשבט שכתב המג"א (סי' תקנ"ג סק"א) דאין מתענין. מ"מ חתן בן עיר, אע"פ שכתב השו"ע (סי' תרצ"ו ס"ג) שאין להתענות בהש"ה הימים י"ד וט"ו אפילו להפזים, ומה"ט אין לחתן להתענות בימים אלו, מ"מ כה"ג שהוא נדחה בוודאי לא חל איסור התענית על הפזים, דלתן לא שייך הנדחה כלל. ומ"מ גם חתן בן כרך רשאי להתענות עד זמן מנחה גדולה וכדין בעל ברית בט"ב נדחה כמבואר בפוסקים (עמק התשובה ח"ב סי' סג, דברי הפורים מדור התשובה סי' כז).

מגבית השנתית

ימי הפורים - יומא דהילולא תשפ"ה לפ"ק

בואו חשבון 10 הגליון מופיע כבר 10 שנה

6 מדורים נפלאים מלאים תוכן 485 כבר הופיע למעלה מ- 485 גליונות

8 צוות של 8 כותבים - עורכים- מגיחים 10,000 למעלה מ- 10,000 עותקים מידי שבוע

5,000 יותר מחמשת אלפים מקבלים את הגליון באימעיל מידי שבוע

רשימת ספרי רבינו ז"ע שאנו עוסקים בימים אלו להוציא לאור ברוב פאר והדר

- דבר יחזקאל על התורה ומועדים - על סף מכבש הדפוס
- שו"ת תשובה מיראה (ח"ג) - שלבי הגרה אחרונים
- והיה יחזקאל לכם למופת תולדות - בשלבים מתקדמים

כל אלו עולה

לסך הכל של \$90,000 לשנה

התייצבו לימינו להיות לעור להמשיך בעבודת הקודש

קבלו את העסקנים בסבר פנים יפות

במגבית השנתית המתקיים

ימי הפורים - וביומא דהילולא קדישא הבעל"ט

זכות פרנס השנה לחודש \$5,000 לשנה \$60,000	זכות תומך השנה לחודש \$1,000 לשנה \$12,000	זכות עמוד השנה לחודש \$2,000 לשנה \$24,000	זכות פרנס השנה לחודש \$5,000 לשנה \$60,000
זכות פרנס השבוע לחודש \$40 לשנה \$500	זכות תומך החודש לחודש \$60 לשנה \$700	זכות עמוד החודש לחודש \$200 לשנה \$2,400	זכות פרנס החודש לחודש \$300 לשנה \$3,600

דברי ברכה שנשא רבינו זצוק"ל לחברי וועד ההוצאת הדברי תורה בעת שנכנסו אל הקודש פנימה לקבל ברכת קדשו

די אלע וואס נעמען א חלק אין די הוצאת, נעמען מיט דעם א חלק אין תורה ויראת שמים, מדות טובות אין עבודת השי"ת. און דער אויבערשטער זאל העלפן זיי זאלן זוכה זיין צו זיין א בריכה מרובה במעשי ידיהם, מיט פנסה ברחובת מיט רב טוב, שמחה מיט נחת דקדושה, ביי אלע זייערע קינדער, מיט רפואות אין ישועות, אין בריאות השלימות, ובכל מלי דמיטב והשפעות טובות.

זקוקים אנו לעזרתכם בכדי לעמוד בהוצאות הגדולות ועינינו נשואות להזדמנות החד שנתית של תרומתכם הנדיבה

דבר הזכרונות

של כ"ק מרן רבינו הגאב"ד זצוק"ל

[תרטו]

ויפקד המלך פקידים - פקידת עקרות

מספר הרה"ג יצחק אייזיק ראטה שליט"א אב"ד האמאראד:

עברו כחמש שנים מאז נישואי עד שזכיתי להיפקד בזש"ק, והיה מו"ח הגה"צ ר' יוסף דוב אשרי שליט"א אב"ד ליפשא בא בכל שנה ושנה ביום הפורים אל סעודת משתה היין בבית מרן הגאב"ד זצוק"ל, להזכיר את שמי להיפקד בדבר ישועה ורחמים. ומרן זצוק"ל הפטיר לעומתו בברכה פשוטה השם יתברך יעזור וכדו'. עד שביום הפורים החמישי, כשמורי חמי שליט"א הפציר מאוד והרבה תחנונים לעורר ישועה עבורי, נענה הגאב"ד ואמר "הישועה כבר מונחת בקופסא".

ואכן כאשר פקד וביורן מרן זצ"ל כך היה, שלשנה אחרת ביום ג' אדר נולד לי בן זכר למזל טוב.

לפרסם עובדות וענינים בין כותב ובין בע"פ נא להתקשר להמערכת

דבר החסידות

פורים

ההשתייה כדת אין אונס כי כן יסד המלך וגו' לעשות כרצון איש ואיש (אסתר א, ח). והשתייה היינו זאת הוא עיקר ויסוד של איש ישראל שממנו הושתת העולם, כדת, שיהיה כל מגמתו וחפצו כדת של תורה, אין אונס שיהיה מאנס ומכריח את עצמו להיות בבחינת און, כי כן יסד המלך על כל רב ביתו, צדיק הדור נקרא רב ביתו, היינו כי נוסד כן מהקב"ה על כל צדיק הדור שיהיה מאנס עצמו להיות בבחינת און, עניו ושפל בעיני עצמו, ואם יהיה בבחינה זו אז יבטיחהו הכתוב, לעשות כרצון איש ואיש, שכאשר יגזור אומר בבני חיי ומזוני כן יקום.

ויאמר לה המלך מה לך אסתר המלכה ומה בקשתך עד חצי המלכות ויתן לך (ה, א). כידוע עד שלא נמחה זכרו של עמלק אין השם שלם ואין הכסא שלם ואינו רק חצי המלכות, ואי"ה לעתיד לבא כשימחה זכרו של עמלק בשלימות אז יהיה השם שלם והכסא שלם.

בית אהון

יבוא המלך והמן היום אל המשתה אשר עשיתי לו (אסתר ה, ד). יש לפרש בטעם הדבר מדוע זימנה אסתר את המן אל הסעודה, והנה צדיק ששונה יין הוא מתעלה על ידו למדרגות גבוהות, אבל רשע יורד עי"ז לבאר שחת, ועל דרך שאמרו הכתוב (הושע יד, י) וצדיקים ילכו בם ופושעים ישלכו בם, וזה היתה כוונת אסתר המלכה במה שהזמינה להמן אל הסעודה, כי ברצונה היתה שירד על ידי השתייה לבאר שחת.

ימי הפורים

ומדרכי יצא כו' בלבוש מלכות תכלת (אסתר ה, טו). דאינא תכלת דומה לים כו' ורקיע דומה לכסא הכבוד וכסא הכבוד יש בו דין ורחמים * ומדרכי פעל שיצא מלפני המלך מלכו של עולם בלבוש תכלת ורצה לומר תכלת שהוא קצת דין עשה ממנו לבוש היינו רחמים גמורים כולו.

מיחייב איניש לבסומי בפוראי (מגילה ז, ד). מש"ה ברא קב"ה את היין, כדי לקיים בו את מצוות נסכים בזמן שביהמ"ק היה קיים, ובזמן הזה שאין לנו בית המקדש, כדי להשתמש בו למצות קידוש והבדלה ושתייה בפורים.

המשך דבר תורה

דמשמע שכל העיר נבכו מהצער והלא לא הי' ידוע עדיין הצרה אלא למדרכי בלבד.

ואפשר לומר, דכלל ישראל המה המשפעים טובה וברכה על כל העולם, וכשטוב לישראל במילא נשפע גם טוב לכל העולם וכשבני ישראל נמצאים בצרה אזי ניכר החסרון בכל העולם, וזהו דבשעה שהמלך והמן ישבו לשתות והעיר שושן נבוכה, דעיר שושן הכונה גם לגויים היושבים שם שבא עליהם צרות רבות ורעות שנתמלא שם חולים ואבדו הפרנסה שלהם, והעיר שושן נבוכה. אבל כשהיתה ישועה לישראל כתיב ומדרכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות וגו' והעיר שושן צהלה ושמחה, שאפילו הגויים הי' להם טובה ושמחה בזכותו של מרדכי וכל העיר שושן צהלה ושמחה מברכת מרדכי הצדיק, אבל ליהודים היתה אורה וגו' שהיהודים לא התעסקו

בצהלה ושמחה גשמית, אלא עיקר דעתם היה על הישועה הגדולה ברוחניות שנעשה להם 'אורה ושמחה וששון ויקר', אורה זו תורה, ששון זו מילה וכו', וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים, כי שפע הקודש שנתעורר בפורים הולך ונשפע בכל הדורות שיהי' ביום הזה צהלה ושמחה, וליהודים הוא יום אורה ושמחה וששון ויקר, כי יתכן שעכשיו גם אצל הגויים צהלה ושמחה, אבל ליהודים הוא בוראי אורה שמחה, שיוכלו לשמוח בתורה ומצוות ומעש"ט, וצהלה ושמחה שהי' להם כל מיני השפעות טובות וכיסים מלאים כל טוב, והעיקר שליהודים היתה אורה ושמחה שקיימו מצוות ומעשים טובים ונעשה להם ליכטיג ולעבדיג שהי' להם מצוות ומעשים טובים, וזה לא יוסף מזרעם, שיהי' להם צהלה ושמחה וכל מיני השפעות טובות, שיוכלו לעשות מצוות ומעשים טובים אמן ואמן.

אלו יעמדו על הכרעה פרנסי הגליון

Table with 3 columns: תשרי, חשוון, כסלו. Lists names of community members and their roles.

תומך המערכת

Table with 3 columns: תומך המערכת, תומך המערכת, תומך המערכת. Lists names of community members supporting the publication.

דברי ברכה שנשא ונען להוצאת הדברין תורה בעת שנבנסו אל הקודש פניה לקבל ברכת קדשו

די אלע וחס נעמט א חלק די הוצאת, נעמען דעם א חלק אין תורה ויראת שמים, מדות טובות אין עבודת הש"ת.

און דער אויבערשטער זאל העלפן זיי זאלן זוכה זיין צו זען א ברכה מובה במשני ידיהם, מיט פרנסה בהרחבה מיט רב טוב, ששחה מיט חת קדושה, ביי אלע זיינער קינדער, מיט רמואות אין ישועות, און בריאות השלימות, ובכל מילי דמיטב והשפעות טובות.

Three columns of text for 'זכרון עולם' (Memorial for the World) with names and dates.

Advertisement for 'דודו לכה יחזקאל לכו' (Dudu Lecha Yehizkhal Lechu) featuring a book cover and text about a collection of stories.

Advertisement for 'זכור עולם' (Zachor Olam) featuring a book cover and text about a collection of stories.